

mokrater er utilfredse med. Mange af disse vælgere havde håbet på en grundlæggende ny politisk udvikling efter de mange år med Schlüter. Det har de desværre ikke fået.

Men vi bliver ved med at presse på. Vi har presset på omkring forbedringer på det sidste, og vi vil naturligvis fortsætte et pres for, at venstrefløjen kommer ind og påvirker den politiske udvikling i højere grad.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu i alt 5 medlemmer, der har indtegnet sig med korte bemærkninger, og derefter vil hr. Holger K. Nielsen få lejlighed til at svare. Den første er hr. Frank Dahlgaard.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hr. Holger K. Nielsen sagde noget i retning af, at der skal ske en fordeling af det eksisterende arbejde, og at problemet er, at nogle arbejder for meget og andre slet ikke – det har vi jo hørt før – som om alle de 2,8 mio. mennesker på arbejdsmarkedet var ensartede brikker, som man bare kan flytte rundt med, som har ens kvalifikationer, ens erfaringer og ens uddannelser, og som bare kan sættes til den eksisterende mængde arbejde. Det er teori og har ikke meget med virkeligheden at gøre.

Nej, hr. Holger K. Nielsen, problemet ligger et andet sted. Det ligger for det første i, at vi har et samfund, hvor der kræves en vis minimumsløn, og hvis man ikke er mindst denne løn værd, så er der nul job. Men det vil SF jo ikke indse. Og problemet ligger også i, at nogle i kraft af en god uddannelse kan få et job og også et job til en høj løn.

Hvis SF ville give de ledige en chance, så skulle de acceptere, at man eventuelt kan gå til en lidt lavere løn, hvis man selv har lyst til det, og at man gik ind i en effektiv uddannelsesindsats, sådan at der var flere, der blev en pæn og en høj løn værd.

Vi bruger mange penge til uddannelse, men hvad får vi egentlig for dem? Jeg synes, at SF's politiske leder skulle tage en snak med en af uddannelsesordførerne, hr. Kjeld Rahbæk Møller, som kan berette ude fra DTU, Danmarks Tekniske Universitet, hvor han underviser studerende, hvordan niveauet i elementær matematik falder år for år.

Der er en sammenhæng fra de ting og så til, at der er nogle, der ikke kan få arbejde. Det er ikke nok, at vi poster en masse penge ud i uddannel-

sessystemet; vi må også se på, hvad vi får for pengene. Mit spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen er derfor, om SF vil medvirke til, at vi kan få et uddannelsessystem, hvor vi virkelig får noget for pengene, og at man derfor må skærpe kravene hele vejen igennem uddannelsessystemet?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Der er mange spørgsmål at svare på, når man bruger den debatform, som vi gør lige nu, i en forespørgselsdebat, og fru Anne Birgitte Lundholt svarede mig ikke på mit spørgsmål. Det kan selvfølgelig have været af tidnød.

Men jeg vil godt spørge fru Anne Birgitte Lundholt igen, om man fra De Konservatives side har lagt sig fast på efter efterårets forhandlinger om næste års finanslov at stemme ja til regeringens finanslov uanset underskud og indhold, eller om man i det mindste vil overveje at stemme nej og dermed udgøre en fælles, samlet ikkesocialistisk front mod regeringen? Det synes jeg kunne være interessant at få at vide.

Jeg tror, det ville give en god sommerdebat, ærlig talt, hvis Det Konservative Folkeparti ville tænke sig lidt mere om: om det er ligegyldigt, hvordan finansloven ser ud, eller om man bare har den tradition, at man stemmer ja.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, det er ubehageligt og urimeligt, når nu hr. Holger K. Nielsen – og tidligere hr. Anders Fogh Rasmussen – bruger ordet fifleri om forbeholdene over for EU.

Jeg mener ikke på nogen måde, at regeringspartierne har spillet med fordækte kort eller forsøger at snyde noget igennem. Det, regeringens politik handler om, er naturligvis de to forudsætninger, der var for Edinburgh-Afgørelsen og det nationale kompromis:

- 1) at vi tillader, at de andre EU-lande går videre på de områder, hvor vi har forbehold, og at vi ikke automatisk er med, selv om de andre går videre, og
- 2) at en evt. ændring af danske forbehold kun kan ske ved en ny folkeafstemning.

Det er de to ting, der er lovet: at man tillader de andre at gå videre, hvis de vil, og at vi kun kan ændre forbeholdene ved folkeafstemninger.

Ingen af regeringspartiernes ordførere har på noget tidspunkt anfægtet disse synspunkter, og jeg mener, at regeringen klart har arbejdet efter dem. Så jeg synes, at man skulle overlade mis-